

[Dohrmann]

for søren skulle vi så ikke give dem tilladelse til det – eller i hvert fald undersøge grundigt, hvilke vilkår forskellige konsortier eventuelt kunne tilbyde?

Det er ikke således, at folketing og regering skal sidde helt hjælpeløse og se til, mens det hele bliver etableret og det senere bliver afgjort, hvor store bropengene skal være. Ministeren og folketinget kan opstille helt bestemte regler og forudsætninger for at give et konsortium tilladelse. Det har folketinget jo fuld ret til at gøre, og det ville da være helt, helt naturligt. Derfor ville det være en rigtig god gerning, såfremt folketinget åbnede mulighed for, at de forskellige konsortier kunne aflevere deres tilbud og deres betingelser i første omgang. Folketinget burde selvfølgelig samtidig, hvis en sådan aftale kom i stand på nærmere angivne vilkår, meddele de interesserede, i hvor mange år de eventuelt måtte opkræve bropenge og hvor store.

Det er blevet sagt, at det er helt urealistisk. Så vil jeg godt spørge: når det kan lade sig gøre i USA, når det kan lade sig gøre i Japan, når det kan lade sig gøre i England, hvorfor kan det så ikke lade sig gøre i Danmark? Det skal ses i forbindelse med det dilemma, regeringen har bragt sig i i forhold til det radikale venstre. Det er simpelt hen løsningen at lade et privat konsortium, dansk eller udenlandsk, finansiere og opføre broen på de og de vilkår. Statskassen har ikke råd. Den debat om en fast forbindelse, vi lige har haft, enten det bliver en ren jernbaneforbindelse eller noget helt andet, hvor statskassen skal stå som den, der finansierer, viser, at det er urealistisk; det er der ikke flertal for i folketinget. Den slutning tror jeg at også ministeren må drage efter den debat, der har været her i dag.

Derfor: er man tilhænger af en fast forbindelse over Store Bælt og mener det helhjerteret, så er man nødt til at tilslutte sig vores forslag om privat finansiering. Ellers bliver der ingen fast forbindelse, det vil jeg vædde meget på.

Ikast (KF):

Der må foreligge en total misforståelse hos hr. Dohrmann, idet regeringens oplæg til diskussionen i dag netop åbner de muligheder, hr. Dohrmann nævnede, og det er det, vi skal til at forhandle fra nu af, og indtil vi

finder en løsning. Derfor synes jeg, at lovforslaget er overflødigt. Ministerens redegørelse dækker det, der står i dette lovforslag, og derfor synes jeg ikke, det er nødvendigt, at vi forhandler mere på nuværende tidspunkt.

Svend Erik Hovmand (V):

Hr. Dohrmann kom med en bebrejdelse, idet han syntes, det var urimeligt, at partier ikke ville kommentere hans forslag. Jeg vil gerne henvise til, at formanden ved indledningen til forrige debat gjorde opmærksom på, at man kunne komme med bemærkninger også om hr. Dohrmanns forslag under den debat. Det gjorde jeg rent faktisk på venstres vegne. Jeg håber, at hr. Dohrmann lyttede til de bemærkninger, jeg dengang kom med.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg skal blot sige tak til de to sidste talere. Jeg opfattede hr. Ikasts udtalelser således, at næste gang er det ikke kun 13, der stemmer for vores forslag. Jeg må tolke det således, at hele det konservative folkeparti nu står bag fremskridtspartiets forslag, og at vi derfor næste gang bliver nogle og fyrrer, der stemmer for det.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg vil blot gøre den bemærkning til hr. Dohrmann, at jeg opfatter ham som en varm tilhænger af, at der kommer en fast forbindelse over Store Bælt.

I den situation synes jeg at hr. Dohrmann burde være meget mere forsigtig med at stille en hel masse absolutte betingelser op: hvis ikke det bliver det og det projekt, så vil han rejse folket imod det, og så bliver det den største skandale nogen sinde, og hvis ikke det bliver den og den finansiering, som hr. Dohrmann og hans tre fæller plus måske hr. Maisted foretrækker, så vil han heller ikke være med. Sådan arbejder separatister, men sådan foregår samarbejde ikke.

Hr. Dohrmanns besynderlige syn på mange ting kom også frem – det være en bemærkning sagt af et medlem af folketinget – da han bebrejdede partier, der ikke har ønsket at tage ordet, at de ikke er demokratiske. Til demokratiet hører faktisk, at man